

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 15 złotych;
za granicą 20 złotych;Numer pojedynczy
20 groszy.Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpally
redakcyjnej po tekście 60 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpally
ogłoszeniowej 55 gr.Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr.
Ogłoszenia o zagubionych doku-
mentach 17 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prynu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 644-05. Tel. działu handlowego 644-50. Tel. prenumeraty i rachuby 64442. Tel. eksp. 625-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 301. Zarządzenie Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 21 września 1931 r. w sprawie miejscowych przepisów o czyszczeniu kominów w m. st. Warszawie.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1931 r. o zniesieniu obszaru dworskiego Tokary w powiecie kartuskim, województwie pomorskim. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 września 1931 r., Nr. 84, poz. 657).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

301.

ZARZĄDZENIE

Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 21 września 1931 r.

w sprawie miejscowych przepisów o czyszczeniu kominów w m. st. Warszawie.

Na podstawie art. art. 415 i 408 p. 15) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. Ust. R. P. Nr. 23, poz. 202) na wniosek Magistratu m. st. Warszawy z dnia 11 grudnia 1930 r. Nr. B. 17923/u. i. b., oparty na uchwale rady miejskiej m. st. Warszawy z dnia 30 października 1930 r., zarządza się, co następuje:

§ 1.

Kominy razem z kanałami dymowymi i przewodami wszelkiego rodzaju powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wycieranie, wycieranie lub wypalanie w terminach, niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są używane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są używane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w których niema palenisk.

§ 2.

Kanały dymowe oraz przewody, łączące paleniska z temi kanałami, powinny być czyszczone w całej długości, nie powinno jednak to powodować zatykania ciągów poszczególnych palenisk lub uszkodzenia przewodów, przedostawania się sadzy do pomieszczeń i wogóle wyrządzania jakichkolwiek szkód lub przeszkadzania w normalnym użytkowaniu palenisk.

§ 3.

Po oczyszczeniu kominów w budynkach, dolne otwory do czyszczenia powinny być dokładnie zamknięte, a wybrana sadza wyniesiona na podwórze i złożona w naczyniach blaszanych.

§ 4.

Czyszczenie kominów conajmniej powinno odbywać się:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych co 6 tygodni,

2) kominów palenisk kuchni i pralni we wszelkich lokalach przemysłowych i do użytku publicznego przeznaczonych (restauracje, kawiarnie, szpitale i t. p.) — jeden raz na miesiąc,

3) kominów palenisk piecowych w okresie zimowym — cztery razy w okresie zimy,

4) kominów, odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania w okresie zimowym — dwa razy w okresie zimy, a w domach małych do 3-ch mieszkań — jeden raz w okresie zimy,

5) kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania — przez cały rok w okresach, ustalanych w każdym oddzielnym wypadku przez władzę budowlaną.

W zależności od specjalnych warunków miejscowych władza budowlana może żądać częstszego czyszczenia kominów.

Jako okres zimowy liczy się czas od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5.

Zabrania się czyścić przewody i kanały, odprowadzające dym od palenisk kuchennych pomiędzy godz. 11 a 15-tą. O terminie czyszczenia kominów lokatorzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza.

§ 6.

Kominy nieużytkowane — czyszczeniu nie podlegają.

§ 7.

Kominy, których nie można wyczyścić zwykłym sposobem, powinny być wypalone w obecności straży pożarnej.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy, która powinna określić warunki wypalania komina.

§ 8.

Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu otwory dachowe zamknąć, a przy drzwiczkach otworów do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i gliny wyrobionej. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a szczególnie na wyrzucanie iskier.

§ 9.

W razie, gdyby właściciel domu zaniedbywał, pomimo potrzeby, czyszczenie kominów lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalanie lub czyszczenie komina kosztem właściciela.

§ 10.

Wszelkie roboty związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11.

W czasie czyszczenia zarówno właściciel nieruchomości, jak i mieszkańcy powinni umożliwić kominiarzom dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, jeżeli to jest niezbędne dla wykonania cięższych na nich obowiązków.

§ 12.

Właściciel nieruchomości jest obowiązany:

1) utrzymywać w należytym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, wazy dachowe, drabiny do wejścia na dach i do wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach i t. p. urządzenia;

2) dostarczać naczyń do zbierania sadzy, oraz usuwać z terenu nieruchomości sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu;

3) dostarczać materiały niezbędny do wypalania sadzy;

4) przechowywać w dostępnym zawsze miejscu specjalną książkę kontroli, wydaną przez Magistrat, dla odnotowywania dokonanych czyszczeń

przez komisarzy i zarządzeń organów kontrolujących.

§ 13.

Przy czyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na wszelkie defekty w budowie, urządzeniu i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek, a także urządzeń kominiarskich pomocniczych — jak ławy, drabin — i komunikować na piśmie niezwłocznie administracji nieruchomości, a w razie nieusunięcia braków — władzy budowlanej celem wdrożenia właściwego postępowania.

Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ich w „Monitorze Polskim”.

Minister Robót Publicznych:

(—) *Norwid Neugebauer.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Bronisław Pieracki.*

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 sierpnia 1931 r.

o zniesieniu obszaru dworskiego Tokary w powiecie kartuskim, województwie pomorskim.

Na podstawie art. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), zarządza się, co następuje:

§ 1. Obszar dworski Tokary w powiecie kartuskim, województwie pomorskim, znosi się, a terytorjum jego włącza się do gminy wiejskiej Czezewo w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *A. Prystor.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Bronisław Pieracki.*

(Dz. U. R. P. z dnia 17 września 1931 r., Nr. 84, poz. 657).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Prezydium Rady Ministrów.

W czwartek, dnia 24 b. m., odbyło się pod przewodnictwem P. Prezesa Rady Ministrów A. Prystora posiedzenie Komitetu Ekonomicznego Ministrów. Na posiedzeniu tem Komitet Ekonomiczny Ministrów powziął uchwałę o normalizacji i racjonalizacji druków i wydawnictw państwowych oraz szereg uchwał, dotyczących finansowania państwowej akcji pomocy dla bezrobotnych, którą prowadzić będzie naczelny komitet do spraw bezrobocia.